

Bemærkninger til forslaget

Omkring 165.000 vestsaharier bor i dag under hårde vilkår i flygtningelejre i den algeriske ørken, hvortil de er fordrevet af 140.000 marokkanske soldater (se herom f.eks. i Politiken den 27. juni 1986).

Sahariernes land, Vestsahara, er i dag besat af Marokko. Denne besættelse gøres mulig og kan kun fortsætte som følge af vestlig støtte (især fra USA) til Marokkos militær.

Folketingets partier havde i juni 1986 mulighed for at møde unge fra flygtningelejrene, der var på besøg her i Danmark, og i den forbindelse også tale med repræsentanter for den folkelige befrielsesbevægelse Polisario.

Sahariernes land blev oprindelig koloniseret af et nuværende EF-land, nemlig Spanien, under navnet Spansk Sahara, og Vesteuropa har et stort ansvar for, at det har været muligt for Marokko at fortsætte denne kolonialisme.

Repræsentanterne for Polisario fortalte, at i hvert fald 63 alliancefri lande hidtil havde anerkendt staten Vestsahara og Polisario.

Men vest- og østbloklandene mangler.

På linje med et andet fattigt og undertrykt folk, eritreanerne, er saharierne blevet svigtet af både Øst og Vest, fordi det er ubelejligt for stormagterne at ændre på tingenes tilstand i relation til Etiopien og Marokko.

Her har Danmark et klart ansvar. Ja, som NATO-land har Danmark i virkeligheden et særligt ansvar, fordi Danmark gennem sit medlemskab af den ene af de to store militære magtblokke jo deltager i den magtfordeling i verden, som har ført til, at disse to befolkninger er blevet svigtet i deres kamp for national selvstændighed.

Derfor bør Danmark som det første vesteuropæiske land anerkende Vestsahara.

Desuden bør Danmark sammen med de alliancefri lande søge en politisk løsning på konflikten, som kan føre til krigens standsning, marokkansk militær tilbagetrækning og flygtningenes tilbagevenden.

Hertil kommer det indlysende, at der her og nu bør ydes bistand til de mange i flygtningelejrene.